

under særforborg anvendes reglerne først, når den samlede opholdstid ud over indlæggelsesmånederne er 6 måneder regnet fra 1½ år forud for indlæggelsen. Socialministeren fastsætter regler vedrørende betaling for udenlandske statsborgeres ophold på særforborgsinstitutioner m. v., bortset fra hospitaler for sindslidende. Socialministeren bemyndiges ligeledes til at fastsætte regler om, i hvilke tilfælde personer under 60 år, der oppebærer en ikke uvæsentlig lønindtægt, medens de er under særforborg, bortset fra institutioner for sindslidende, skal betale for forsorgen.“

10. § 70, stk. 3, affattes således:

„Udgifterne ved de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger afholdes i øvrigt af statskassen, for de i stk. 2, 1. punktum, omhandlede kommunale institutioner dog kun efter en af indenrigsministeren efter forhandling med finansudvalget fastsat lavere refusionstakst.“

11. I § 80, stk. 1, nr. 3), udgår ordene: „eller offentlig myndighed“.

12. I § 80 udgår stk. 2.

13. I § 92, nr. 1), udgår ordene: „stk. 1“.

14. I § 92, nr. 2), udgår ordene: „stk. 1“.

15. I § 92, nr. 3), udgår ordene: „eller offentlig myndighed“ samt ordene: „stk. 1“ og „eller myndighed“.

16. I § 113, nr. 1, udgår ordet: „opdragelsseshjem“ og i stedet indsættes ordene: „børne- og ungdomshjem“. Endvidere udgår i nr. 2 i begyndelsen og slutningen af bestemmelsen ordet: „sindssygehospital“, og i stedet indsættes: „hospital for sindslidende“.

17. § 125, 1. punktum udgår og i stedet indsættes følgende: „Kommunernes regnskaber over de sociale udgifter undergives en efterfølgende kritisk revision, der foretages af amtmændene. For Københavns og Frederiksberg kommuner bestemmer socialministeren, hvorvidt disse kommuners regnskaber skal undergives en sådan revision. Socialministeren fører tilsyn med forvaltningen, herunder med regnskabsafleggelsen og revisionen i samtlige kommuner.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1965.

Bemærkninger til lovforslaget.

De foreslåede ændringer står i forbindelse med den nye lov nr. 193 af 4. juni 1964 om børne- og ungdomsforsorg (nr. 2 og 4-7 og 16 delvis) og lov nr. 195 af samme dato om ændring i lov om invalide- og folkepension (nr. 8). Endvidere foreslås det, at staten som hovedregel afholder udgiften ved særforborgen i henhold til lovens § 70 (nr. 1, 3, 9 og 10). Endelig foreslås der en ændring af forsorgslovens bestemmelser om adgang til udbetaling af bidrag (nr. 11-15), yderligere en redaktionel ændring i § 113 (nr. 16 delvis) og en ændring af bestemmelsen om den kritiske revision af socialregnskaberne (nr. 17).

Om de enkelte forslag bemærkes følgende:

Til § 1.

Ad 1.

Ændringen er en følge af, at staten overtager udgifterne ved særforborgen.

Ad 2.

Efter den nugældende ordning træffes afgørelserne vedrørende betaling for børne- og ungdomsforsorg af de sociale udvalg, og anke over udvalgenes afgørelser rettes til amterne, alt i overensstemmelse med reglerne i forsorgslovens kapitel IV A. I lov nr. 193 af 4. juni 1964 om børne- og ungdomsforsorg, der træder i kraft den 1. april 1965, er der imidlertid i kapitel 14 optaget særlige bestemmelser om betalingen for børne- og ungdomsforsorg, idet betalingsspørgsmålet har en direkte forbindelse med spørgsmålet om hele forborgens etablering og gennemførelse. Herefter skal afgørelserne om betaling træffes af børneværnet, og anke over afgørelserne rettes med en enkelt undtagelse til landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg. De foreslåede ændringer i §§ 26, stk. 1, 28, 30 og 31 er alle en følge af, at de heri indeholdte regler med hensyn til betaling for børne- og ungdomsforsorg